

<http://physicsweb.org/article/news/9/12/9>

2005/12/09

هرم - دی‌إن‌ای هم آمد

یک گروه فیزیک‌پیشه در بریتانیا راه - ساده‌ای برا ی ساختن - هرم‌ها ی محکم از جنس - دی‌إن‌ای ابداع کرده‌اند. این مجموعه طی - چند ثانیه خود - ش را می‌سازد. هر یک از ضلع‌ها ی این هرم‌ها ی چهاروجهی از یک مارپیچ - دوتایی ی دی‌إن‌ای ساخته شده است. این هرم‌ها را می‌شود به هم وصل کرد و نانوساختارها ی سه‌بعدی ی بزرگ‌تری ساخت، که با آن‌ها هم می‌شود مدارها ی الکترونیکی ی ملکولی و ظرف‌ها ی ریز - حمل - دارو ساخت [1].

دی‌إن‌ای (سازه‌ی حیات) شامل - دو رشته ی خطی است که به شکل - یک مارپیچ - دوتایی دور - هم می‌پیچند. هر رشته یک دنباله ملکول - قند است که به هر ملکول یک باز از چهارباز - مختلف وصل است. دی‌إن‌ای ماده ی مهندسی ی جذاب ی است، چون رشته‌ها ی با دنباله‌ها ی مکمل یک‌دیگر را می‌شناسند و با هم پی‌وند برقرار می‌کنند. به این ترتیب ساختارها ی ملکولی ی پیچیده‌ای خود به خود ساخته می‌شوند. در کوشش‌ها ی قبلی برا ی ساختن - نانوساختارها ی دی‌إن‌ای به شکل - مکعب یا هشت‌وجهی مراحل - زیاد ی لازم بود و مقدار - زیاد ی ماده تولید نمی‌شد. در این روش - جدید (که ابداع - آندره تیرفیلد [2] و راسیل گودمن [3] از دانشگاه - آکس فرد [4] است) این مشکل حل شده است.

در این روش چهاروجهی‌ها ی نانومقیاس ی از جنس - دی‌إن‌ای تولید می‌شود که طی - چند ثانیه و در فقط یک مرحله خود - شان سوار می‌شوند. بازده ی این فرآیند هم تا 95% می‌رسد. هر چهاروجهی از چهاررشته ی کوتاه - دی‌إن‌ای - مصنوعی ساخته شده، که هر یک از آن‌ها رو ی یک ی از وجه‌ها ی چهاروجهی است. جاها یی که بارها ی دو رشته مکمل - هم‌اند، یال درست می‌شود.

این روش - جدید ساده است: رشته‌ها ی دی‌ل‌ای را در یک محلول - نمک تا درست زیر - نقطه‌ی جوش گرم می‌کنند. این رشته‌ها، بعد که به سرعت سرد می‌شوند با هم پی‌وند برقرار می‌کنند و چهاروجی می‌سازند. بعد با استفاده از تک رشته‌ها ی دی‌ل‌ای می‌شود چهاروجی‌ها ی گوناگون را به هم وصل کرد.

تیرفیلد می‌گوید: "چهاروجی را به گستردگی در معماری و مهندسی به کار می‌برند، چون ساختمان‌ش ساده است، و در همان حال بسیار مقاوم است. به همین خاطر چهاروجی برا ی کاربرد در نانوساختارها ی دی‌ل‌ای ایده‌آل است. این نانوساختارها ی اتمی دقیق سازه‌ها ی ایده‌آل ی برا ی نانوساختارسازی اند، و می‌شود آن‌ها را ارزان و در مقیاس - بزرگ تولید کرد. فقط باید اجزا ی لازم را با هم مخلوط کنید."

در واقع هم کاران - این گروه در دانشگاه - وریه [5] در آمستردام، این چهاروجی‌ها را با نُک - یک میکروسکپ - نیروی اتمی فشرده کرده اند و نشان داده اند این چهاروجی‌ها می‌توانند نیروها ی بی تا 100 پیکونیوتن را تحمل کنند. با این آزمایش‌ها ی فشرده‌گی، برا ی اولین بار ویژه‌گی‌ها ی کشسانی ی دی‌ل‌ای را هم سنجیده اند.

این گروه بنا دارد با استفاده از چهاروجی‌ها ی متصل به هم داریست‌ها ی سه‌بعدی برا ی ابزارها ی ملکولی یی مثل - مدارها ی الکترونیکی بسازد. هرم‌ها ی دی‌ل‌ای را می‌شود مثل - ظرف‌ها ی برا ی تک‌ملکول‌ها ی پروتئین هم به کاربرد، و به این ترتیب از آن‌ها برا ی انتقال - دارو استفاده کرد.

تیرفیلد می‌افزاید: "خانواده ای از چهاروجی‌ها ی دی‌ل‌ای طراحی کرده ایم که پای‌داری ی ساختاری دارند و می‌شود آن‌ها را طی - یک مرحله ی ساده و سریع تولید کرد. در نهایت امیدوار ایم بتوانیم آن‌ها را به عنوان - سازه‌ها ی نانوساختارسازی به کاربریم و با آن‌ها قالب‌ها ی برا ی ساختن - نانوساختارها ی پیچیده‌تر، دی‌ل‌ای درست کنیم."

- [1] Science **310** 1661
- [2] Andrew Turberfield
- [3] Russell Goodman
- [4] University of Oxford
- [5] Vrije Universiteit